

РЕШЕНИЕ

№ 13225

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10870** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по искане от Д. К. Н. за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Наказателно постановление № 24-4332-008041/ 18. 04. 2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Д. Н. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 отЗДвП.

В искането се твърди, че Наказателното постановление е издадено извън 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, като според Д. Н. същото е издадено през месец декември 2024 г., за което е уведомен на 27. 12. 2024 г. чрез системата egov.bg. Сочи се също, че впоследствие датата на издаване на наказателното постановление била променена с отбелязване, че е издадено на 18. 04. 2024 г. Отделно от това се твърди, че наказателното постановление му е връчено по телефона и не му е известно лицето, което го е подписало. Като основание за възобновяване се сочи чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН.

Ответникът - Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ в писмено становище сочи аргументи за неоснователност на направеното искане.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на искането.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с направеното

искане и като предвид събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

На 7. 04. 2024 г. от старши полицаи при ОЗ РУ при СДВР на Д. К. Н. бил съставен АУАН № 1238468 за това, че на 7. 04. 2024 г. като водач на лек автомобил БМВ 530 Л, рег. № О. в [населено място] по [улица]от [улица]към [улица]управлява л.а. БМВ, рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с [улица]навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба при работещ режим на същата. Отказът на лицето на подпише АУАН е удостоверен по реда на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН - с подпис на един свидетел.

На 12. 04. 2024 г. Д. Н. е подал възражение срещу съставения АУАН, като е отрекъл да е извършил нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № 24-4332-008041/ 18. 04. 2024 г. от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Д. Н. е наложено наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства се установява, че на 10. 01. 2025 г. с писмо рег. № 4332р-1834/8.01.2025 г. по описа на ОПП-СДВР НП № 24-4332-008041/18.04.2024 г. е изпратено в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Л. за връчване на Д. Н., тъй като същият е с постоянен адрес [населено място], [улица] се води на отчет като водач на МПС в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Л.. Материалите са върнати обратно в ОПП-СДВР без наказателното постановление да е връчено, с докладна записка рег. № 359р-3384/21.02.2025 г. по описа на РУ-Т., че лицето не е установено на посочения адрес, а след проведен разговор с него на личния му телефонен номер [ЕГН], същият е заявил, че живее и работи във [населено място], А. и няма представа кога ще се прибере в България.

От справка в АИС-Граничен контрол не са установени данни лицето да е напускало територията на Република България от 21.12.2024 г., поради което на 24.03.2025 г. наказателно постановление № 24-4332-008041/18.04.2024 г. е изпратено за връчване в ОЗ РУ-СДВР с писмо рег. № 4332р-21216/24. 03. 2025 г. по описа на ОПП-СДВР, тъй като е установено, че Д. Н. има регистриран настоящ адрес в [населено място], [улица]. Материалите са върнати обратно в ОПП-СДВР без наказателното постановление да е връчено, с докладна записка рег. № 226р-14682/03.04.2025 г. по описа на ОЗ РУ при СДВР, че лицето не е установено на посочения адрес, а след проведен разговор с него на личния му телефонен номер [ЕГН], същият е заявил, че се намира във Франция и няма представа кога ще се върне в България. От справка в АИС-Граничен контрол отново не са установени данни лицето да е напускало територията на Република България от 21.12.2024 г. След получаване на материалите обратно в ОПП-СДВР, отново е направена справка относно данни за адресна регистрация на Д. Н., като не са установени други известни адреси, освен вече посещаваните от служители на МВР.

Предвид това административнонаказващият орган е приел, че наказателно постановление № 24-4332-008041/18.04.2024 г. е връчено на 31. 03. 2025 г. по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, поради което същото е влязло в законна сила на 15. 04. 2025 г.

На 14. 04. 2025 г. Д. Н. е поискал от отдел „Пътна полиция“ при СДВР да бъде „анулирано издаденото наказателно постановление“, както и да се приеме, че същото не е връчено.

С писмо изх. № 433200-47208/ 25. 04. 2025 г. същият е уведомен, че Наказателното постановление е влязло в сила на 15. 04. 2026 г., като редът за обжалване на наказателното постановление е регламентиран в чл. 59 и чл. 60 от ЗАНН.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Искането е подадено в срока по чл. 71, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, от процесуално легитимирано лице, съгласно чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗАНН, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Материалноправните основания за възобновяване на административно-наказателно производство са посочени в разпоредбата на чл. 70, ал. 2 от ЗАНН. В случая искането се основава на нормата на чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН, с която са предвидени две хипотези: 1. когато вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила лицето е било лишено от възможността да участва в административно-наказателното производство или не е било надлежно представявано; и 2. когато лицето не е могло да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани.

Разпоредбите на чл. 58, ал. 1 и 2 от ЗАНН разписват правилата за връчване на наказателните постановления, които са, че препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя, а когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се приема за връчено от деня на отбелязването.

Следователно, за да е изпълнена хипотезата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, е необходимо да бъде надлежно удостоверено ненамирането на нарушителя на посочения от него адрес и доказателства, че не съществува друг адрес, на който НП да бъде връчено. От доказателствата в административнонаказателната реписка е видно, че са направени опити за връчване на наказателното постановление на лицето както на постоянния му адрес в [населено място], така и на настоящия му адрес в [населено място], поради което административнонаказващият орган е приел, че са налице основания за приложение на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН.

Видно от отбелязването върху наказателното постановление, е прието, че същото е влязло в сила на 15. 04. 2025 г.

Неоснователни са възраженията за допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство, изразяващи се в нарушено право на защита поради неучастие в административнонаказателното производство, заради нередовно връчване на книжа. Лицето е било надлежно уведомено за извършеното нарушение със съставянето на АУАН, с който е поставено началото на административнонаказателното производство. Впоследствие административнонаказващият орган е изпълнил задълженията си да уведоми лицето за издаденото наказателно постановление на наличните по преписката адреси и по никакъв начин не е ограничил правото му на защита.

В административнонаказателното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е основание за неговото възобновяване на основание чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН, тъй като при издаване на наказателното постановление не е нарушено правото на защита на лицето и не е препятствана възможността му за участие в производството. От събраните по делото доказателства се установява, че след издаване на АУАН, въпреки отказа да го подпише, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН Д. Н. е депозирал възражение срещу АУАН.

Твърденията на Д. Н., че наказателното постановление е издадено през месец декември 2024 г., не са подкрепени с никакви доказателства. Действително, установява се от представените доказателства, че за издаденото постановление Д. Н. е уведомен на 27. 12. 2024 г. чрез системата egov.bg. При това уведомяване обаче е посочен единствено номерът на наказателното постановление, но не и неговата дата, поради което не може да се приеме, че датата на наказателното постановление е различна от тази, отбелязана върху него – 18. 04. 2024 г.

Следва да се посочи, че аргументите за неспазен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН жалбоподателят би могъл да изложи при обжалването на наказателното постановление пред районния съд с подаване на жалба по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН, но не и в настоящото производство по чл. 73 от ЗАНН.

В случая обстоятелствата, на които се основава искането за възобновяване на административнонаказателното производство, не попадат в нито една от двете хипотези на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗАНН. Евентуалните нарушения, свързани с връчването на наказателното постановление, не биха могли да се квалифицират като съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление влиза в сила на основанията и в сроковете, посочени в закона, а не вследствие на отбелязването на административнонаказващия орган.

Допуснатите нарушения, свързани с връчване на наказателното постановление, не биха могли да препятстват участието на лицето в производството както до момента на издаване на наказателното постановление, така и след неговото издаване. Ненадлежното връчване на наказателното постановление не лишава засегнатото лице от правото на жалба, тъй като това право не възниква при ненадлежно връчване. То възниква едва при редовно връчване и е единствено и само във властта на наказаното лице да го упражни. Няма данни по административната преписка лицето да е упражнило правата си по обжалване на процесното наказателно постановление пред съд, а директно е направило искане за възобновяване, което не попада в хипотезите на чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН.

Поради това съдът приема, че искането на Д. К. Н. възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с Наказателно постановление № 24-4332-008041/ 18. 04. 2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран Административен съд – София град, III тричленен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. К. Н. възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с Наказателно постановление № 24-4332-008041/ 18. 04. 2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: